

NAROZENINOVÁ DILEMA

Ášter ½, 03 Á™Á-jen 2017

Bydlím v celkem malém městě a skoro všichni se tu dobře známe. Taky tu bydlí moje kamarádka Kamila. Párkrát více než 29 lety jsme se obě narodily ve stejný den. Jsme tedy stejně staré, chodily jsme do stejné školy, máme stejný okruh známých, a pochopitelně, slavíme narozeniny ve stejný den. A v tom je ten problém.

Zpočátku, jako děti, jsme někdy slavily narozeniny dohromady, ale Kamila má velkou rodinu, má ještě další sourozence, spoustu dalších příbuzných, a tak oslava byla vždy více o ní, než o nás obou. Když slavíme každá zvlášť, tak zatímco naše společných přátel se musí rozhodovat kam má jít. Tento rok nám tedy bude 30, což jsou velké narozeniny a já jsem – jak jinak – pozvána na oslavu ke Kamile. Na naše narozeniny. Ovšem už se taky mnohokrát stalo, že jsem tam sice byla, ale brzy odešla, nebo se dokonce točilo jen kolem ní, já byla tak nějak mimo; ale narozeniny mám přece já taky! Ne, nezářím, jen je mi z toho smutno. Je to tak totiž vždy – například Kamilina oslava a pak jdu domů, a tam je ta moje malá soukromá. Už od malinka to bylo pro mě stresující – když měla Kamila narozeniny, tak její mamka přišla do školy s velikým dortem a balónama a hurá, slavila se Kamila. Moje rodina ani já s ní nijak společně nechceme (a taky na to nemáme), ale mě to trápí a už jsem probírala hodnou narozenin. A slavit v jiný den nechci. Proč bych ustupovala. Jenže i když udělám svou oslavu, tak hodnou kamarádku si bude muset vybrat, a to se mi zdá nefér i vzhledem k tomu; nehledě na to, že jak říkám, její oslavu se nevyrovnám. Současná situace – jsem pozvána na její narozeniny a nevím, co dělat. Kamila je hodná, kamarádíme se, a já bych ji ráda popřála, ale ne na moje narozeniny. A kulaté k tomu! Nevím si s tím poradit.

PETRA